

Για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία, με αφορμή γεγονότα στο ΟΠΑ και στο ΑΠΘ

Για ακόμη μια φορά, με αφορμή τις προβοκατόρικες ενέργειες των τελευταίων ημερών σε ΟΠΑ (ΑΣΟΕΕ) και ΑΠΘ, κυβέρνηση και μερίδα των ΜΜΕ, καλλιεργούν και ενισχύουν το αφήγημα που θέλει τα Δημόσια Πανεπιστήμια, κέντρα ανομίας στο έλεος «παραβατικών ομάδων». Πρόκειται για πλήρη αντιστροφή της πραγματικότητας! Εργαλειοποιούν τυχοδιωκτικές ενέργειες ή απροκάλυπτα στημένα σκηνικά για να προωθήσουν την εγκατάσταση της «πανεπιστημιακής αστυνομίας» και την περαιτέρω περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών διδασκόντων, εργαζομένων και φοιτητών.

Η επιλογή της ενίσχυσης της καταστολής, της περιστολής δημοκρατικών και ακαδημαϊκών ελευθεριών, δεν πρόκειται απλά για κάποιου τύπου ιδεοληψία ή «ακροδεξιά» ατζέντα της κυβέρνησης της ΝΔ – εξάλλου ο πρώην υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, Γ. Κατρούγκαλος σε πρόσφατες δηλώσεις του, πρόβαλε ως «λύση» το *«μοντέλο που υπάρχει σε άλλες χώρες, αστυνομική δύναμη, υπηρεσία, που είναι όμως πανεπιστημιακή, σε άμεση συνεργασία με το πανεπιστήμιο»*. Αποτελεί στρατηγική επιλογή που, ανεξαρτήτως κυβέρνησης και παρά τις επιμέρους παραλλαγές, προωθείται συστηματικά στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Προσβλέπει στη θωράκιση του Πανεπιστημίου-επιχείρηση, στην ανεμπόδιση και πλήρη μετεξέλιξή του σε αυτή την κατεύθυνση.

Τα απαράδεκτα γεγονότα στο ΟΠΑ, έφεραν στην επιφάνεια και μια σειρά από δυσώδεις καταστάσεις που δεν εκδηλώνονται για πρώτη φορά ούτε είναι η πρώτη φορά που κυβερνήσεις και διοικήσεις υποβαθμίζουν τη σημασία τους και κρύβουν τον πραγματικό ένοχο πίσω από τεχνητά προπετάσματα καπνού. Πρόκειται για φαινόμενα που αναπτύσσονται στο έδαφος της διαπλοκής της έρευνας με τις εταιρείες, της επιχειρηματικής δράσης μελών ΔΕΠ, του ανταγωνισμού για τη διαχείριση κονδυλίων. Φαινόμενα, που γενούν τη μίζα, την τοκογλυφία, τη διαφθορά, το ξεκαθάρισμα λογαριασμών με τραμπουκισμούς και εκβιασμούς του κοινού ποινικού δικαίου.

Καλούμε τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας να αναλογιστούν αν τέτοιες υποθέσεις οφείλονται ή πηγάζουν από την «απουσία» οργάνων καταστολής στα ιδρύματα, με ή χωρίς πανεπιστημιακό έλεγχο. Εδράζονται και έχουν τις ρίζες τους στο καλλιεργούμενο πρότυπο του καθηγητή - επιχειρηματία, του φοιτητή - πελάτη και στην επιχειρηματική λειτουργία των ίδιων των ιδρυμάτων.

Η Πανεπιστημιακή αστυνομία, τα επιπλέον πειθαρχικά μέτρα που εισάγει ο νόμος Κεραμέως-Χρυσοχοϊδή για τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας και τους συλλόγους τους, δεν έρχονται για να αποτρέψουν τέτοιου είδους φαινόμενα. Αντιθέτως θα τα ενισχύσουν. Η συλλογική δράση, οι δημοκρατικές λειτουργίες, ο συνεπής αγώνας ενάντια στο πανεπιστήμιο-επιχείρηση και η διεκδίκηση για πανεπιστήμια στην υπηρεσία των σύγχρονων επιστημονικών εξελίξεων με επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες και όχι τα κέρδη των επιχειρήσεων, αποτελούν τη μόνη εγγύηση ότι φαινόμενα «σαπίλας» θα ξεριζωθούν από τα ιδρύματα.

Απαιτούμε να καταργηθεί τώρα ο νόμος Κεραμέως-Χρυσοχοϊδή. Τα ΑΕΙ έχουν ανάγκη από διδακτικό προσωπικό, φοιτητική μέριμνα, επιστημονικές υποδομές και αλλαγή του προσανατολισμού τους και όχι από αστυνομικές δυνάμεις και καταστολή.